هفته نامهٔ

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان و مال جهادکرنند محققاً آنان را به راه خویش
هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

سرمقاله

عوامل شکست اتحاد شوروی در افغانستان

ص ۲

دعا در شعر شعرای جهاد و مقاومت

نگاهی به نیایشنامه هایی شاعران ناشناختهٔ جهاد

ص ۴

دور ششم – سال هفتم – شمارهٔ بیست و نهم شنبه ۷ جدی ۱۳۸۷ - ۲۶ ذوالحجه ۱۴۲۹ - 27 December2008

د مرغومي شپږمه

د تراژیدیو تسلسل او د قطبي ښکېلاک د ماتې پیلامه

شفیق

زمونږ د هېواد په تاریخ کې د مرغومي د شپږمې تور ماښام هغه شیبې وې چې د افغاني مېړني ولس په حریم باندې د پخواني شوروي اتحاد یرغلګرو پوځونو یرغل وکړ او د غوبې د اوومې د کودتا چیانو د ننګې او ملاتړ په نیت .چې د جنوب په لورې ګرمو اوبوته د رسېدلو هوډ هم ورسره ملګرې ؤ .څه د پاسه یو لک پوځونه د افغانستان خاورې ته داخل شو.

هسې خو د افغان ولس مختلفو طبقو- که هغه عالمان او پوهان ؤ، او که محصلان او زده کوونکي، روحانیون ؤ او که د ولس عام وګړي، دغوتولو د غوبې د اوومې نېټې د کودتاچیانو (خلقیانو او پرچمیانو) د ظالمانه او اسلام دښمنه کمونیستي رژیم پرخلاف د هجرت او جهاد لیارلاد غوبې د اوومې نیټې د کودتا په راتګ سره خپله کړې وه، خکه افغان ولس درک کړې وه چې کمونستان زمونږ د هېواد د اسلامي شعاېرو، دیني او ملي ارزښتونو او ملي ګټو دښمنان دي او له بلې خوا د هغوی اسلام دښمنه پالیسو او بشریت ضد کړنو ټول افغانان له هغوي څخه پاتې پر۲ مخ

استاد ربانی در گفتگو با تلویزیون نور:

چه بسا فرصت هایی بود که از آن ها استفادهٔ درست نشد

***

فیصله های بن عجولانه صورت گرفت

اشاره: تلویزیون نور به مناسبت سالروز واگذاری قدرت توسط استاد برهان الدین ربانی رئیس پیشین دولت اسلامی افغانستان به حامدکرزی در سال ۱۳۸۰ مصاحبه یی انجام داده است.

در این مصاحبه استاد به حوادث پس از سقوط اداره طالبان در کابل اشاره می کند و دیدگاه های خویش را در مورد کنفرانس بن و فرصت های به میان آمده در آن هنگام توضیح می دهد. بنا بر ارزش تاریخی این سخنان مطالب عمدهٔ آن را به نشر می رسانیم.

استاد در این مصاحبه اظهار داشت که پس از فروپاشی اداره طالبان دولت اسلامی افغانستان، ادارهٔ انتقالی در کابل تشکیل داد. استاد افزودند که آن هنگام دست به تشکیل کابینه نزدیم، بلکه یک اداره به میان آمد و مسوولانی درادارات دولتی موظف شدند، یکی از وظایف این اداره گفتگو با جامعه جهانی بود، استاد اضافه کرد: مجاهدین درابتدا هم هدف اصلی شان به دست آوردن **ادامه درص۶**

د ملګرو ملتونو د سیاسي سازمان "یوناما" دپاملرنې وړ:

د ولسمشرۍ راتلونکي ټاکنې او د کاندیدانو د اعلان لړۍ

۳مخ

نیرویی که دوبرابر خواهد شد!

اگر قصد نیروهای خارجی و به خصوص امریکایی ها واقعاً بلند بردن ظرفیت دفاعی افغانستان و بومی ساختن امنیت در این کشور جنگ زده بود پس چرا به اردو و پلیس این کشور توجه نمی کنند؟ چرا باید تجربه هایی را تکرار کرد که ناکامی آن در افغانستان از سال ها قبل مسجل شده است؟ ص ۳

فــراخــوان جــرگــه

برای حمایت غیرنظامیان یاتکتیک انتخاباتی؟

احمد مهدی

کرزی در سفری به خوست که ظاهرا به منظور فاتحه خوانی برای قربانیان حملات هوایی نیروهای خارجی رفته بود گفت قصد دارد جرگه ای را فراخواند و حضور نیروهای خارجی را در آن به بحث بگذارد.

این اظهارات آقای کرزی که ظاهراً جهت تسلیت و خاطر خواهی مردم و بازماندگان قربانیان عنوان شده از دید بسیاری ها اعلان مخالفت و موضعگیری در برابر نیروهای خارجی مستقر درافغانستان تلقی گردید، البته از چندی بدین سو است که آقای کرزی چنین سخنانی ابراز داشته و انتقاد های نسبتا تندی علیه نیروهای خارجی عنوان می کند.

آقای کرزی که با حمایت گستردهٔ خارجیان به قدرت دست یافت در هفت سال گذشته روابط گرمی با آنان داشت، اما اکنون چنان به نظر می رسد که ماه عسل طولانی رئیس جمهور با حامیان بین المللی اش پایان یافته است.

مدتی است که خارجیان دیگر آن لطف گذشته را با آقای کرزی ندارند، رسانه های غربی هم از فساد و ناکارآمدی دولت افغانستان به صورت آشکار انتقاد می کنند و آن را یکی از عوامل بحران در افغانستان می دانند. آقای باراک اوباما رئیس جمهور منتخب امریکا کشوری که حرف اخیر را در مورد افغانستان می گوید، از حکومت آقای کرزی شدیدا انتقاد نموده گفته است، کرزی در زیر زمین بسر برده با مردم تماس ندارد. **ادامه در ص ۷**

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کابل، عقب سینما بهارستان، کوچهٔ قصابی، دست چپ، کوچهٔ چهارم
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹ و ۰۷۰۸۸۲۷۸۹۰
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

سرمقاله

عوامل شکست اتحاد شوروی در افغانستان

در ٦ جدی ۱۳۵۸نیروهای اتحاد شوروی به هدف حمایت از رژیم وابسته حزب خلق و سرکوب مقاومت مجاهدین کشور ما را اشغال کرد.

با آنکه ارتش سرخ یکی از دو ابر قدرت دنیا، امکانات و ساز برگ های عظیم جنگی در اختیار داشت، نتوانست نیروهای مقاومت را که با دستان خالی به پا خاسته بودند، سرکوب نماید و دولت کمونستی افغانستان را تقویت کند. سرانجام نیروهای اتحاد شوروی با تحمل تلفات و خسارات بسیار شکست را پذیرفتند و از کشورما بیرون شدند.

عوامل شکست اتحاد شوروی در افغانستان مسایل جالبی را در بر می گیرد که برای نسل های آینده کشوربسیار آموزنده است.

درگام نخست، عامل شکست شوروی روحیه آزادی خواهی و بیگانه ستیزی مردم افغانستان بود، این حقیقتی بود که تاریخ مثال های متعدد آن را از گذشته به یاد داشت و هنگام حضور اتحاد شوروی به صورت روشنی بازتاب یافت.

عامل دیگر شکست شوروی در افغانستان، نقایص و نارسایی های فراوان رژیمی بود که اتحاد شوروی به منظور تقویت آن رژیم سربازان خویش را فرستاده بود.رژیم حزب خلق که با یک کودتای خونین در ثور ۱۳۵۷ قدرت را بدست گرفته بود. با روش های خشونت آمیز و سرکوبگرانه در صدد برقراری رژیم استبدادی بود، این رژیم، پیاده سازی ایدئولوژی مارکسیزم و نابود سازی ارزش های دینی وفرهنگی جامعه اسلامی افغانستان را هدف اصلی خویش قرار داده بود.

حکومت حزب خلق به ابتدایی ترین حقوق بشرپایبندی نداشت و به حیات و کرامت انسان ارزشی نمی گذاشت، حکومت خلقی هزاران انسان بی گناه را بدون هیچ سندی اعدام کرد و با سیاست های که از ایدئولوژی مارکسیزم الهام می گرفت، درصدد دیگر گونی جامعه افغانستان بود، سهیم ساختن افراد و گروه های غیرکمونیست درقدرت، و یا دادن حق آزادی فعالیت سیاسی و یا آزادی بیان گناهی بود که خلقی ها آماده نبودند مرتکب آن شوند.

واضح بود که مردم افغانستان در برابر چنین رژیم خونریز و استبدادی وابسته به بیگانگان، نفرت شدیدداشتند و با هر ابزار ممکن در برابر آن مقاومت می کردند.

سربازان اتحاد شوروی که به کشور ما آمده بودند، تقویت و بقای چنین رژیمی را ماموریت خود می دانستند، ماموریتی که انجام آن ناممکن بود، ضعف های رژیم خلق قابل اصلاح نبود.

اما کمونیستان افغانی این توانمندی را داشتند که به کاخ کریملین القا کنند که آنها موثر ترین گروه بلکه یگانه گروه در جامعه افغانستان هستند که قابلیت های بزرگی برای حکومت کردن دارند. اما این امپریالیزم امریکا و یا هژمونیست های چنین هستند که رژیم آن ها را بی ثبات می سازند، کاخ نشینان کریملین هم به حدی کافی حماقت داشتند که چنین توهماتی را بپذیرند.

نظام اتحاد شوروی هم البته از چنین ضعف های که حکومت حزب خلق داشت، رنج می برد، آن ها هم، طرحی به سود مردم افغانستان نداشتند و جز کشتار و جنگ بیشتر، بمباران بی رحمانه مناطق مسکونی و تقویت دکتاتوری و استبداد و ضربه زدن به ارزش های دینی و فرهنگی کشورما حرفی از آن ها شنیده نشد.

اکنون که جامعه جهانی و قدرت های بزرگ جهان سربازان خویش را به کشور ما فرستاده اند باید از تهاجم اتحاد شوروی درس بگیرند.

اگر آن ها می خواهند در کشور ما پیروز شوند، باید ثابت کنند که برای خوشبختی مردم ما آمده اند و به آزادی و کرامت انسانی مردم افغانستان احترام می گذارند. هیچ گروهی و یا فردی را نمی خواهند بر شانه های مردم ما تحمیل کنند و به ارزش های جامعه ما ستیزی ندارند.

له اول مخ نه

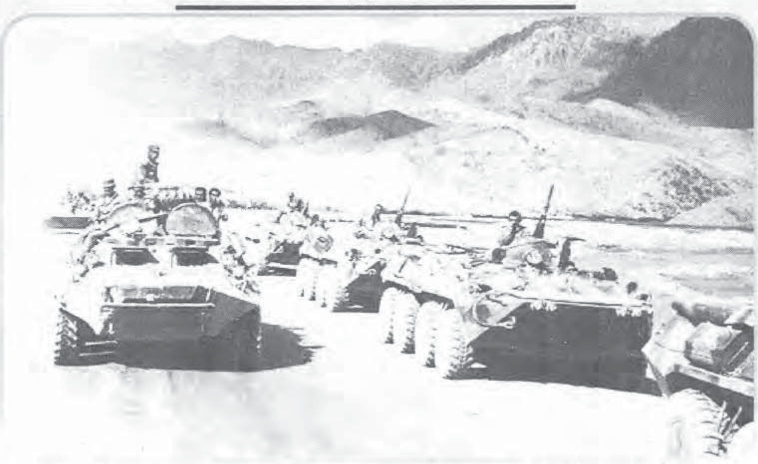
دکرکي او انزجار په پوله ودرولي ؤ خو د پخواني شوروي اتحاد د پوځيانو لخوا زمونږ په تاتوبي د مرغومي په شپږمه ناڅاپي يرغل دغه د کرکې او انزجار څپوته نورهم حرکت ورکړ او د افغان مسلمان ولس لخوا د کمونستي رژيم پرخلاف يو پراخه جهاد پيل شو، په ميليونونو انسانان د خپلې خاورې پرېښودوته اړ شو او د پاکستان او ايران په لوري يې در هجرت لپاره نيوله او دکمونستي رژيم د پرځولو لپاره يې ټانکونو، توپونو او ماشيندارو د مرميو په ورولو، د ګن شپ هيلو کپټرونو، جټ طيارو او سکرشل او سکډ درنو توغنديو په ورولو سره ورکړي، چې په هرات کې د حوت په څلېرويشتمه د پنځه ويشت زرو په شاوخوا کې د هرات د مسلمان ولس عامه وژنه او همدارنګه د هېواد په ګوټ ګوټ کې د انسان دښمنی نه ډک ظالمانه کمونستي يادونه، هغه څه دي چې د افغان مسلمان ولس بچيان به يې کله هم له خپلو حافظو څخه ونه باسي اروابنډ موسی شفيق او نورو اسلام پالو څېرو وژنه د کمونستانو د انسان او علم دوستي! تاريخي يادونه دي چې د علم او پرمختګ په نوم يې د افغانستان مسلمان ولس له خپلو علمی، فرهنګي او سياسي شخصتيونو څخه محروم کړ.

همدارنګه د افغانستان د مسلمان او ميړني ولس د تاريخي جهاد په موده کې له دين، خاورې او ناموس څخه دفاع کوونکو په زرګونو علمي، سياسي، فرهنګي او ټولنيزو جهادي څېرو لخوا د شهادت جام څښل او هم د يو نيم ميليون

د مرغومي شپږمه

د تراژیدیو تسلسل او د قطبي ښکېلاک د ماتې پیلامه

شفیق

جهادي تنظيمونه جوړ کړل څو افغان ولس له هغو مظالمو څخه خلاص کړي چې افغاني کمونستانو د هېواد په ګوټ ګوټ کې آغاز کړی ؤ.

کمونستانو د واک ګدۍ ته د رسېدلو سره سم له يوې خوا د اسلامي احکامو او ديني شعيرو پوري ملنډې وهل شروع کړل او هر هغه څوک يې چې د دين سره يې څه مينه او تړاؤ لرلو، د اخواني او اشراف زاده په نوم ونيول: يا يې ژوندي د خاورو لاندې کړل او بلدوزرې يې پرې وګرځولې او يا يې هم په هېواد کې موجودو زندانونو ته ولېږل او بيا يې له محاکمې پرته د شپو په تيارو کې يو يو راوويستل او په دې ډول يې په زرګونو بې ګناه انسانان د مرګ ميلمانه کړل، همدارنګه يې په ډېرو ځايونو کې په ډله ايزه توګه د يو کلي يا يوې کورنۍ غړې په کلاشنکوفونو سره په مرمېو وويشتل او د ژوند له نعمت څخه يې محروم کړل، لکه چې دا پېښې يې د کنړ ولايت د کرهالي په سيمه کې او هم د بدخشان، ننګرهار، لغمان، غزني، پکتيا، کابل، هرات او... په ولايتونو کې سرته ورسولې

د کمونستي رژيم پرخلاف د افغان ولس د کرکې او نفرت مثالونه خو ډېر دي خو د حوت د مياشتې په څلېرويشتمه د هرات د مسلمان ولس او د حوت په دريمه د کابل د خلکو عام پاڅون او د ننګرهار او کنړ په ولايتونو کې د خلکو د پاڅونونو ترڅنګه هلته د ميشتو عسکري فرقو عام پاڅونونه د دغه رژيم پرخلاف د ولسونو د پراخې کرکې او کمونيزم ضد مقاومت او سرتاسري کرکې څرګندونه کوي. مګر د ولس د عامې کرکې او انزجار خواب تل افغاني کمونستانو او د هغوي ننګې او ملاتړه راغلو روسانو په کلو او ښارونو د

> **د کمونستي رژيم پرخلاف د افغان ولس د کرکې او نفرت مثالونه خو ډېر دي خو د حوت د مياشتې په څلېرويشتمه د هرات د مسلمان ولس او د حوت په دريمه د کابل د خلکو عام پاڅون او د ننګرهار او کنړ په ولايتونو کې د خلکو د پاڅونونو ترڅنګه هلته د ميشتو عسکري فرقو عام پاڅونونه د دغه رژيم پرخلاف د ولسونو د پراخې کرکې او کمونيزم ضد مقاومت او سرتاسري کرکې څرګندونه کوي**

په څرخي پله زندان کې له ژونديو بنديانو څخه د نوکانو ويستل، برقي ډنډې ورکول او ژوندي خړول او هم د بنديانو له هيلوکپټرونو څخه ژوندي ځمکې ته راغورځول هغه کړنې دي چې د استالين پيروانو زمونږ په هېواد کې سرته ورسولې. د کومو له يادولو څخه چې انساني غوني زيږيږي

د هېواد عالمان، پوهان، روحيانيون او مسلمان روڼ اندي او محصلان پرته له محاکمې څخه وژل او يا ژوندي په ګور ننويستل د کمونستانو د افغان دوستي! هغه وياړونه دي چې د تره کي، امين، کارمل او نجيب د واکمنيو په دوران کې د خاد استخباراتي سازمان د افغان ولس په حافظه کې ژوندي ساتلي دي. د افغانستان د اسلامي اصيل نهضت د مخکښانو لکه پوهاند غلام محمد نيازي، مولوي حبيب الرحمن، انجنير حبيب الرحمن، ډاکټر عمر، عبدالقادر توانا، انجنير سيف الدين نصرتيار او... او هم په هېواد کې د دموکراسۍ دلسيزې د وروستي ښاغه صدر اعظم افغانانو وژل کېدل، په لکونو انسانان معيوب او معلول کېدل، په مليونونو انسانان له خپلې خاورې څخه مهاجر کېدل د کمونستانو و د هغوي د بادارانو قطبي خرسانو (روسانو) هغه پېرزوينې دي چې زمونږ په قطبي ګونډ کې ميشتو روسانو زمونږ د بې وزله او مسلمان ولس لپاره وړاندې کړي دي

ان تردې چې د څوارلس کلن تاريخي جهاد د بريالیتوب وروسته د کورنيو جګړو او مقاومتونو تلفات ګردواړه هغه تراژيدۍ دي چې بنيادي لامل يې د مرغومي د شپږمې په تور ماښام د قطبي ښکېلاک يرغل او د غوبې د اوومې نيټې هغه ننګينه کودتا وه چې افغان ولس ته يې د ويرونو او ماتمونو پيغام راوړ او زمونږ ولس يې له داسې کړاوونو، رنړو او تلفاتو سره مخ کړ چې تدارک به يې کلونه کلونه واخلي چې لامله يې د دريو لسيزو په تيريدو سره لا افغان ولس د بشپړ ملي وحدت، دايمي امنيت او په ټولنيز انصاف ولاړ هغې اسلامي نظام څخه برخمن ندی چې د ولس ټولو پرګنو او طبقوته د منلو وړوي. او لامله يې لا اوس هم د امريکا او د ناټو په رندو بمباريو وخت ناوخته زمونږ د ربړيدلی او ځوريدلی ولس کورنۍ چې ډېر خلې د ښادۍ او غم د مراسمو لپاره راغونډ شوي وي، د وير او ماتم په تغر کيښنولی کيږي. قطبي دوستانو! خو د مرغومي د شپږمې ديرغل پړله وليده چې کمونيزم يې د تاريخ قصه او ښکېلاکګره امپراطوري يې درې وړې شوه او د افغان ميړني ولس د ايماني غيرت او مظلوميت په وړاندې تم نشوه.داسې نن هم ښايې هر ظالم خپل انجام ووينې او د افغانانو دښمنان له خپل عاقبت سره مخ شي

نیرویی که دوبرابر خواهد شد!

وحید مژده

ناگفته پیداست که دوبرابر شدن نیروهای امریکایی تاثیری در تأمین امنیت و صلح و یا تسخیر قلب و ضمیر مردم افغانستان نخواهد داشت بلکه ابعاد جنگ را دوبرابر افزایش خواهد داد و کشتار غیر نظامیان نیز دو برابر و شاید هم بیشتر خواهد شد. این است پیامد نیرویی که دوبرابر خواهد شد.

قرار است ایالات متحدهٔ امریکا در سال آیندهٔ میلادی سی هزار سرباز تازه به افغانستان اعزام نماید و با این تعداد، شمار نیروهای امریکایی در افغانستان دو برابر خواهد شد این سربازان را نمی توان تازه نفس نامید. بسیاری از آنان نفس سوخته های جنگ عراقند!

سؤال این است که آیا با اعزام نیروهای جدید و حتی دو برابر ساختن نیروهای موجود در افغانستان می توان به صلح رسید؟

امریکایی ها در سال ۲۰۰۱ بهانهء حمله به افغانستان را مبارزه علیه تروریسم عنوان کردند. آرامش ظاهری بعد از سقوط طالبان آنان را به این طمع خام انداخت که مردم افغانستان از طالبان ناراضی بودند و به همین دلیل موجودیت نیروهای خارجی را پذیرفتند.

اگر آنها در عراق هم دست به اقدام مشابه بزنند و دیکتاتوری چون صدام حسین را سرنگون کنند، با استقبال مردم مواجه خواهند شد و مردم عراق نه تنها امریکا را ناجی خود خواهند دانست که بسا به پاس این خدمت، نفت خود را نیز دو دستی تقدیم امریکاییان خواهند کرد!

امریکا به بهانهٔ وجود سلاح های کشتار جمعی عراق را اشغال کرد. حمله به عراق برای امریکا بسیار گران تمام شد. تأثیرات منفی این حمله هم در بخش نظامی و هم اقتصادی نه تنها برای امریکا بلکه برای جهان بسیار ناگوار بود. بحران اقتصادی امروز جهان ناشی از این اقدام نابخردانه بود.

این حمله به نام مبارزه علیه تروریسم از افغانستان آغاز شد و در عراق به بهانهٔ وجود سلاح های کشتار جمعی ادامه یافت. صدها هزار انسان قربانی این تجاوز شد و حاصل کار آن که حتی کفشی که به سوی بوش در عراق پرتاب شد اکنون در جهان میلیون ها خریدار دارد و کمپنی یی که این کفش را ساخته است با تراکم سفارش برای عرضه مواجه است. آیا نشانه یی روشن تر از این برای نفرت از امریکا در جهان می توان سراغ کرد؟

اگر هدف امریکا واقعاً نابودی القاعده بود پس چرا با حمله بر عراق و عملکردهای ضد بشری، به القاعده این فرصت را مساعد ساخت تا با استفاده از نفرت علیه امریکا در قلب های مردم نفوذ کند و چنین پرقدرت شود؟

اینک هفت سال پس از حمله به افغانستان، عملکردهای نیروهای خارجی به جای این که موجب تأمین امنیت در کشور گردد برعکس به گسترش دامنهٔ خشونت ها انجامیده است. تولید مواد مخدر که یکی از اهداف این حمله جلوگیری از آن عنوان شد، تمام ریکاردهای قبلی را درهم شکست. کشتار غیر نظامیان از نخستین روز های ورود این نیروها به افغانستان با حمله به یک محفل عروسی و کشتار دهها نفر در دهراود ارزگان شروع شد و آخرین این سلسله بمباران یک خانه در خوست بود که طی آن افراد یک خانواده به قتل رسیدند. تنها امسال به گزارش کمیسیون حقوق بشر این نیروها بیش از ششصد وسی نفر بیگناه را در طی عملیات های شان در نقاط مختلف افغانستان کشته اند در حالی که مردم مدعی اند تعداد کشته ها چندین برابر این تعداد است. در این رابطه تاکنون انتقاد از جانب منتقدین دولت مطرح می شد اما اکنون شخص اول این کشور یعنی رئیس جمهور کرزی نیز به صف منتقدین پیوسته است. کرزی در مصاحبه یی با روزنامهٔ امریکایی شیکاگو تریبیون چنین گفت:

هزارها طالب دوباره به خانه های شان برگشتند و زندگی عادی شان را از سر گرفتند اما نیروهای ائتلاف یک تعداد قاتلان را استخدام کردند با آنها یکجا به خانه های صدها بزرگ قومی و مردم محل هجوم بردند و آنها را مجبور به فرار از خانه های شان از افغانستان کردند...

به جای این که نیروهای ائتلاف حملات خود را به مراکز آنها (در پاکستان) معطوف نمایند برعکس به قریه های افغانستان و به خانه ها هجوم بردند و مرتکب قتل و کشتارهای غیرقانونی شدند. آخرین مثال آن چند روز قبل در ولایت خوست بود که در اثر آن یک مرد، زن و کودک دوازده ساله کشته شدند. آیا آنها اعضای القاعده بودند؟..

اگر این گونه برخورد ها ادامه پیدا کند ما در سنگرهای عمیق تر از امروز فرو خواهیم رفت و این مبارزه علیه تروریسم به یک شکست شرم آور مواجه خواهد شد.

آقای کرزی در مورد این که منظورش از قاتلان که توسط نیروهای خارجی استخدام شده اند چه کسانی اند به روشنی چیزی نگفت اما به نظر می رسد مقصودش افغان هایی است که به وسیلهٔ نیروهای خارجی استخدام شده اند و به این ترتیب کرزی همهٔ افغان هایی را که با نیروهای امریکائی کار می کنند در قطار مجرمان جنگی به شمار می آورد.

کرزی در این مصاحبه نیروهای خارجی را متهم کرد که با این اقدامات شان حکومت افغانستان را تخریب کردند و به مردم این احساس را دادند که افغانستان یک کشور مستقل نیست. وی گفت:

اگر افغانستان یک کشور مستقل است، اگر افغانستان دارای حکومت منتخب است، اگر افغانستان دارای قانون اساسی است، اگر افغانستان از خود قوانین دارد و اگر شعار این است که دموکراسی و نهادهای دولتی در افغانستان تقویت گردد، پس استقلال افغانستان و قوانین آن باید رعایت شود نه این که به شدید ترین شیوه چنان که همین اکنون اتفاق می افتد، نقض شود...

کرزی در جواب این سؤال که ازدیاد نیروهای خارجی در افغانستان چه مشکلی را حل می کند گفت که فرستادن نیروهای بیشتر به دهات و شهر های افغانستان هیچ مشکلی را حل نخواهد کرد اما فرستادن نیروها به مرزها عاقلانه است...

این سخنان کرزی به روشنی نشان از اختلاف نظر وی با امریکا در امر فرستادن نیرو به افغانستان دارد. امریکا قصد دارد نیروهای جدید را در ولایات لوگر و میدان وردگ مستقر سازد که این دو ولایت در جوار کابل قرار دارند. در عین حال امریکایی ها بدون در نظر داشت نظر دولت افغانستان یعنی دولتی که خود شان آن را به میان آوردند در صدد اند تا به تقلید از عراق نیروهای ملیشه را در افغانستان به میان بیاورند. قرار است اولین گروه از این نوع ملیشه ها در ولایت میدان وردگ مستقر گردد.

این در حالی است که در طول هفت سال گذشته صدها میلیون دلار صرف برنامه های جمع آوری سلاح به نام (دی دی آر) و (دایاک) شد اما اکنون به نظر می رسد که هدف از این برنامه که ملکی سازی و جمع آوری سلاح از دست های غیر مسؤول خوانده می شد فقط خلع سلاح مجاهدین بود که امریکا این نیرو را قابل اعتماد نمی دانست.

ملیشه های جدیدی که به این شکل به میان می آیند از قماش همان قاتلینی هستند که رئیس جمهور کرزی در مصاحبه با شیکاگو تریبیون به آنها اشاره کرد. کسانی که به خانه های مردم هجوم خواهند برد و به دستگیری های بدون موجب و کشتار مردم بیگناه خواهند پرداخت و به نفرت عمومی از نیروهای خارجی در افغانستان بیشتر از پیش دامن خواهند زد.

اگر قصد نیروهای خارجی و به خصوص امریکایی ها واقعاً بلند بردن ظرفیت دفاعی افغانستان و بومی ساختن امنیت در این کشور جنگ زده بود پس چرا به اردو و پلیس این کشور توجه نمی کنند؟ چرا باید تجربه هایی را تکرار کرد که ناکامی آن در افغانستان از سال ها قبل مسجل شده است؟

به نظر می رسد که امریکایی ها دیگر نیازی ندارند تا مانند روز های اول حمله به افغانستان، مأموریت افغانستان را یک مأموریت انسان دوستانه قلمداد نمایند. آنها دیگر اصلاً خود را ملزم به رعایت قوانین افغانستان و گوش دادن به خواست های مردم و رئیس جمهور کرزی نمی دانند و به شکل یک نیروی اشغالگر از نمایان شدن چهرهٔ حقیقی خویش نیز ابایی ندارند. کرزی نیز تهدید کرده است که اگر این نیروها به خودسری خود ادامه بدهند او مجبور خواهد بود تا جرگه یی از سران اقوام را برای تصمیم در مورد اقدامات این نیروها فرا خواند اما مردم از جناب کرزی می پرسند که آیا زمانی که قرار داد های استراتژیک با این کشور ها را با شادمانی امضا نمودی، توجهی به نظر مردم و نمایندگان مردم داشتی؟ آیا در مورد مسأله یی تا این حد مهم و حیاتی با مردم این کشور مشورت کردی؟

سناتور جان کیری در سفر به افغانستان گفت که امریکا باید قلب و ضمیر افغانها را تسخیر کند اما نگفت که از کدام راه.

ناگفته پیداست که دوبرابر شدن نیروهای امریکایی تأثیری در تأمین امنیت و صلح و یا تسخیر قلب و ضمیر مردم افغانستان نخواهد داشت بلکه ابعاد جنگ را دوبرابر افزایش خواهد داد و کشتار غیرنظامیان نیز دو برابر و شاید هم بیشتر خواهد شد. این است پیامد نیرویی که دوبرابر خواهد شد.

د ملګرو ملتونو د سیاسي سازمان "یوناما" دپاملرنې وړ:

د ولسمشرۍ راتلونکې ټاکنې او د کاندیدانو د اعلان لړۍ

شفیق

دا چې د اساسي قانون له مخې د نوکال د جوزا په میاشت کې د حامد کرزي د ولسمشرۍ موده پای ته رسیږي نو باید د ټاکنو اعلان شوی خپلواک کمیسیون له دې مودې څخه لا مخه ټاکنې سرته رسولي اوسي. خو ترکومه چې د دغه کمیسیون پدې هکله د تیارۍ د نیوله مساله ده لاتراوسه داسي نه پریښي چې نومول شوي کمیسیون به دغه دنده د جوزا ترمیاشتې انجام کړای شي او دغه حقیقت د ټاکنو خپلواک کمیسیون هم په څو ځله څرګند کړي چې دوي، نشي کولای ټاکنې تر جوزا پورې تولټاکنې سرته ورسوي.

اوس پوښتنه دا ده چې ګناه د چا ده؟ چې تر ټاکلې مودې پورې کمیسیون نشي کولای سرته ورسوي د کمیسیون نه وړتیا ده او که د ولسمشر لخوا سپارښتنه ده؟ څکه اساسي قانون خو لا نږدې شپږ کاله د مخه موجود دی، ولسمشر باید د مخه اعلان کړی واي څو ورسره د وخت کمی نه پیدا کیده او که ځواب دا وي چې د کمیسیون ټاکنه ځنډنی شوې نده او پخپل وخت ټاکلی شوی دی، نو بیا ولې وړتیا نلري. او پاتې کمه موده د ټاکنو د سرته رسولو لپاره ناکامي ګڼي. که چیرې دوي ته دا موده کمه ښکاریدله نو د نومول کیدو پرمهال به یې دغه دنده نه منله خو یې ځان له پرې څخه خلاص کړی واي، خو داسې معلومیږي چې د کاسې لاندې نیم کاسه ده، ښایې د ولسمشر لخوا ورته سپارښتنه شوي وي چې تاسو داسې نغمه غږوئ، ځکه پخپله خوبي څو ځلې څرګنده کړه چې د ټاکنو پرخپل وخت باندې په سرته رسیدلو یې کومه نیوکه نشته او ګویا غواړي چې په خپل وخت سرته ورسیږي، څو نوموړي ته د تولټاکنو د ځنډولو او د اساسي قانون د نه پلي کیدو مسؤولیت راجع نشي، په داسې حال کې ولسمشر لا له پخوا څخه د اساسي قانون تولو غوښتنو ته زړه کې ځای ندی ورکړی چې د هغې یو ثبوت لاتر اوسه هم یوسل اوه پنځومې مادې ته د عمل جامه نه آغوستل دي چې لاملـه یې اساسي قانون یتیم کړای شوی دی؛ هغه چې د اساسي قانون پر تطبیق د څارنې د خپلواک کمیسیون د جوړیدو غوښتنه کوي. نو اوس د اساسي قانون د جرګې د غړو دنده ده چې له خپلو کړنو او لاسته راوړنې څخه دفاع وکړي. **پاتې پر۷مخ**

اوس پوښتنه دا ده چې ګناه د چا ده؟ چې تر ټاکلې مودې پورې کمیسیون نشي کولاې سرته ورسوي د کمیسیون نه وړتیا ده او که د ولسمشر لخوا سپارښتنه ده؟ ځکه اساسي قانون خو لا نږدې شپږ کاله د مخه موجود دی، ولسمشر باید د مخه اعلان کړی واي

دعا در شعر شعرای جهاد و مقاومت

نگاهی به نیایشنامه هایی شاعران ناشناختهٔ جهاد

عبدالقیوم ملکزاد

در روزگار که به اثر ظلم و وحشت آدمکشان، مردم بیچاره ما چاره یی جز فرار از کوی وبرزن و دیار نداشتند، در جمع مهاجران حضورنخبگان، قلمداران ومنورین و شاعران بشمارنیز چشمگیر بود ایشان اگر توانی برای شرکت در جنگ ها و معرکه های گرم برخود سراغ نمی دیدند، اما در سنگر دیگر جهاد ومبارزه را هرگز خالی نمی گذاشتند بلکه با قلم و زبان به تقویت و استحکام فرهنگ می پرداختند عاشقانه به آن همت می گماشتند و چه بسا این از این دست قلمداران نیازی ذکر نام وشهرت خود در صفحات و نشرات مجاهدان و مهاجران نمی دیدند و یا هم عده یی به خاطر مسایل امنیتی خانواده ها و وابستگان شان که در داخل کشور قرار داشتند نوشته های خویش را بدون نام به دست نشر می سپردند که مناجاتی با مطلع:

بیفزای یارب توان مرا
فدای خودت ساز جان مرا

نیز از همین دست سروده ها و منظومه ها می باشد، اکنون ببینیم که یکی از این ناشناخته احساس لطیف خود را در قالب نظم چگونه منعکس ساخته است:

سزاوار نام مجاهد نما
من وجمله همسنگران مرا
رها ساز در دست توفیق ده
زدست اجانب عنان مرا
نگهدار از شر دیو نفاق
الهی! توهم میهنان مرا
نگهدار از شرالحاد و کفر
زمین مرا، آسمان مرا

آیا سزاوار تحسین نیست وقتی شاعری با کمال ارادت می خواهد قلمش در ستایش حق و ادامه حقیقت قرار نگیرد، اگر احیانا چنین شد آن زمان سر او در قطع کردن است:

زبان و قلم را به حق باز دار
و گرنه قلم کن زبان مرا
بخون شهادت مزین نما
عمل نامهٔ امتحان مرا
نگویم نگهدار جان مرا
نگه دار افغانستان مرا

طوری که ملاحظه می کنیم شعر حاوی سوز عمیق و اندوهی است که از قلب سراینده آن برخاسته و به روی صفحه کاغذ ریخته است، او ره تکرار، آرزوی شهادت را دارد و از جان دادن به راه وطن باکی به دل راه نمی دهد، اما دعایش این است که خدا وطن عزیزش: افغانستان را در پناه عصمت خود نگه بدارد، از حساس این گونه سخنوران سزاوار ستایش است. دعا می کنیم خدای برهمه گان احساس این چنین اعطا کند امین.

نا گفته نباید گذشت که مناجات فوق در سال ۱۳۶۵ در شماره ۲۱ وزین میثاق خون به نشر سپرده شده است.

اکنون که سخن از سوزی گمنام و به عبارت دیگر سخنوران نا شناخته رفت در میان اوراقی که در اطرافم پراگنده می یابیم سروده دیگری فراچنگ می آورم که از آن شمیم دلنواز دعا به مشام می آید به زمزمه می نشینم که در سال ۱۳۶۱ به نشریه وزین "مجاهد" ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان چاپ شده بود.

شاعر در این سروده در دل خود طالب درد محبت است و درسینه خود خواهان سوز بشریت. جویای آهی گرم است و ناله پرشور و چشمی تر...

سخنور با مطالبه حالاتی که از آن ها اشارت رفت به این باور است که انسان در کوره مبارزهٔ با خصم پخته تر می شود، آنگاه می تواندد با کمال خلوص و حرارت و جذبه و شور بیشتر وارد معرکه گردد، با اینهم پیروزی را تنها از خدا می خواهد نه از کس دیگر:

پیروزیم از لطف ببخشای به الحاد
بازوی توانا و توان بیشترم ده

این شاعرمتصف به سجایای خوب اوصاف نیک دیگری نیز می باشد و آن همانا رسیدگی به حال فقرا همدستی با درویشان است وبهره ورشدن از زیور علم و عرفان چنانچه در ابیات زیر می خوانیم:

معمور کنم تا دل درویش و گدا را
دست کرمی و نظر داد گرم ده
کن بهره ورم از عمل و علم به دوران
و زبحر معانی همه در و گهرم ده

شاعر در سایر ابیات زیر عنوان مناجات انشاد کرده، پیام های دیگری را نیز منعکس ساخته که یکی از این پیام ها همانا زدودن آثار ضلالت و ذلت از چهرهٔ دل است. اودر عین حال هرگز خواهان آن نیست که شربت همیاری و همدستی اغیار را به سر کشد، بلکه چیزی که مورد نظر اوست همانا حصول مطلب و فراچنگ آوردن گوهر مقصود به وسیله همت بازوان خود وی و همراهان هم پیمان وی است، نه دیگران! و به عبارتی دیگر شاعر از حیات طفیلی و آزادی یی که به وسیله بیگانگان تامین شود، گریزان است و زیستن در زیر چتر آنان را برخود عار می داند. او معتقد است نوشیدن آب از جام خودی، ولو که آمیخته با تلخی باشد، گوارا تراست. از همین روست که می گوید:

"... هرگز نخورم شربت همیاری اغیار...."
مقطع آن سروده شور انگیز است توجه کنیم:
صدبار در ایثارچو معدوم شوم باز
در خدمت اسلام تو جان دگرم ده

نا گفته نباید گذشت که بعضی از اشعار دوران جهاد، از لحاظ صنعت ادبی، خالی از صنعت و نا رسایی نمی تواند وانمود گردد، اما آنچه که اهمیت دارد، جاری بودن روح اخلاص و صداقت در آن اشعار است و ادامه پیامی والا در آن ...و به قول استاد خلیل الله خلیلی:

ادبیات، پیش از آنکه شعر شیوا به شمار آید، ندای حق است و گلبانگ شهیداست و سرود سنگر...!

مسلما سروده های که از این زوایه ها مورد بررسی و مداقه قرار گیرند، احساس و عواطف سرایندگان آنها را نمی توان عاری از تحسین و تقدیر قلمداد کرد.

و بازهم سخن از شاعران ناشناخته دوران جهاد ومقاومت است. کلکسون مجله قیام حق سال ۱۳۶۱ را بر می گیرم ازلابلای مقالات ومطالب متنوع دیگر، پارچه شعری جلب توجه می کند که محتویات آن را نیایش تشکیل می دهد، نیایش به بازماندگان خدا به زبان پشتو چنانکه اشارت رفت، اکثر اشعار دوران جهاد همگون با هم اند، اما در قالب ها و اوزان مختلف، گاهی پخته، گاهی ضعیف و گاهی هم در میان هر دو که شاعر دنبال ارایه هنر ادبی اش نمی پردازد بلکه می خواهد احساس و عواطف خود را در آیینه آنچه انشاد کرده منعکس سازد که شعری با مطلع:

لویه خدایه! کا فراق به نیست ونابود کړي
هم په جوړ کمونستانو ته تابوت کړي

از آن دست است، اگرچه قافیه "نابود" و"تابوت" با هم هماهنگی ندارد بل کلماتی از هم متفاوت اند در ابیات دیگر آن شعر دعا برای نابودی الحاد و نفاذ شریعت و همچنان کامیابی جهاد و سربلندی مجاهدان و برافراشته شدن بیرق اسلام به عمل آمده که خوار و ذلیل شدن روس ها و نظام الحادی پهلوی دیگر مناجات را تشکیل می دهد مسلما در راه جهاد ریختن خون جوانان نیز امریست حتمی که بدون آن چشمداشت پیروزی و آرزوی موضوعیست تقریبا محال. بنا ادبیات دیگری که ذیلا ارایه می شود حاوی همین گونه سوژه ها و واژه ها ست که با هم مرور می کنیم:

د الحاد دلمن به شی په خاوروډکه
شي نافذ د اسلام به ستا په ځمکه
د روان جهاد زمونږ کړه کامیاب
کړه کښتي زمونږ بهر له اضطراب
په کفاره باندي و یاړ سوپي راکړه
په هرچا مو په نړي کي سر بالا کړه
د اسلام بیرغ د دوي په متوجک کړه
یویه خدایه روسان خوار و ذلیل اوسپک کړه
د روان چه اسلامي لوي انقلاب دي
د شهید له وینو جوړ یو سور سیلاب دي
رسوه یي تر منزله ذوالمنانه
اغیار وباسه له خاوری د افغانه
په نړي کی الحادي نظام رسوا کړه
د اسلام په نور دامړه ډیوه رنا کړه
سرفراز مجاهدین په تول جهان کړه
شرمنده، رسوا او خوار یي دښمنان کړه
فتحمندي کړي انقلاب دمومنانو
د ادعا ده د افغان مسلمانانو

سرود ظفر

ضیغم

همراز من ز پیک سعادت خبر بخوان
با نغمه های دلکش و شرین اثر بخوان
همسنگرم ترانه حماسه گر بخوان
خوش خوان تفنگ من، غزل تازه تر بخوان
همساز طبل عشق سرود ظفر بخوان
ای رهنورد نور زموج شهاب خویش
در ظلمت سکوت ز پیکار ناب خویش
صادر نما به شرق و غرب انقلاب خویش
درهم شکن حصار شب از التهاب خویش
شعر عبور را به امید سحر بخوان
آتش زده به خرمن هستی، خصم جان
اسطوره یی مقاومت الگوی قهرمان
با نعره های تند همی خواند هر جوان
از لرزه های شاد به اندام عاشقان
دروصلگاه عشق پگاه و سحر بخوان
نازم ثبات و پایه روح بلند را
نشاسد هیچ مصلحت پرگزند را
خواند همیشه آیت پیروزمند را
آنک حدیث گرم رهایی زبند را
با خیل مردگان ز تب بی خبر بخوان
درکشوری که نیست یک آباد خانه یی
درشط خون، کشتی غم ها روانه یی
از متن درد زمزمه شاعرانه یی
از بیت، بیت خشم مقدس ترانه یی
درسوگ هر پدیده خونین پر بخوان
ای نسل رسالت همتی، کاین خاک پربهاست
چشم امید ملت مستضعف از شماست
با یک غریو تند که این لشکر خداست
بر رهگشای تو کنون خیره کربلاست
گلبانگ وصل سرزد و شعر سفربخوان
یارب نگر مهاجر محنت رسیده را
رزمندگان خون و پیام آفریده را
بشکن طلسم نا شکن هر پدیده را
زیبا سرود سرخ شفق نا سپیده را
چون عاشقان در ره حق داده سر بخوان
باریده بسکه بر سر ما خوشه های بم
با کاروان ناله شدیم همصدا "ذیغم"
از قطره های اشک یتمان محترم
گل واژه های داغ نشان درکنارهم
تلخ از زبان مادر خونین جگر بخوان

غزلی برای زندگی

سید ضیاء الحق سخا

زندگی مزه ندارد ، نمکش کم شده است
سُفره ی بی نمکی پهن به عالم شده است

درد ، افسردگی ، بیهودگی ، پوچی ، حسرت
همه اسباب دلِ خسته ، فرا هم شده است

کوچه از هلهله ی پیک بشارت خالیست
شهر با حسرت صد خاطره ، مدغم شده است

نقد دلدادگی ای دوست ! شده قصه ی مفت
قیمت عشق به دینار و به درهم شده است

هه جا از لبِ ا فسرده حکایت جاریست
شهرزاد شب این غمکده ، ماتم شده است

ازچه جوییم شفا ؟ وقتی همه میدانیم
موجب زخم دلِ سوخته ، مرهم شده است

فساد اداری
و نگرانی های رئیس جمهوری

پوهندوی عبدالعلی کوهی/ استاد دانشگاه کابل

امروز در کشور امنیت وجود ندارد، کشت و قاچاق مواد مخدر فزونی یافته و مردم از گرانی به ستوه آمده اند، فساد گسترده اداری و مالی و سیاسی همچون موریانه نظام را از دوورن خورده است، سرمایه های کلان از افغانستان در حال فرار می باشد، تشنج میان ارگان های قانونگذاری و دولت و ده ها مورد دیگر که شرح و بسط آن به هفتاد من کاغذ نیاز خواهد داشت.

اظهارات آقای کرزی در همایش روزجهانی مبارزه با فساد اداری که به تاریخ ۲۸ قوس در شهر کابل برگزار گردید، از یک فاجعهٔ عمیق و لجام گسیختگی در کشور خبر می دهد که فرایند آن گسترش فساد در همه زمینه های حیات اجتماعی می باشد.

این اظهارات در حقیقت موقعیت دشوار رئیس جمهور را نشان می دهد که بال های پروازش شکسته است و سراسر سخنان وی را فلسفهٔ یأس و نا امیدی تشکیل می دهد این سخنان برای روشنفکران و تحلیل گران سیاسی گیج کننده می باشد زیرا آقای کرزی بعد از دولت انتقالی یکی از کاندیداهای ریاست جمهوری بود که برای پیروزی خویش بر رقیبانش سخنان زیاد گفته بود و ازجمله برنامه های پنج ساله اش را می توان در این سه بخش خلاصه کرد.

۱- تحکیم بیشتر نظام و امنیت سرتاسری

۲- تسریع روند بازسازی و توسعه متوازن اقتصادی در کشور

۳- ارتقای سطح خدمات اجتماعی، توسعه علم و فرهنگ در جامعه مطابق به اصول دین مقدس اسلام و سنن پسندیدهٔ ملی ما. در بخش نخست سخنان او توضیح گردیده بود "مبارزه بی امان با فساد اداری و سواستفاده از بیت المال و اصلاح مزید و تقویت اداره خاص آن" حکومت کرزی طرف این سال ها در این بخش ها، به ویژه در مبارزه با فساد اداری، حکومت ناکارآمد و فاقد توانایی بوده است. سیرحوادث و رویدادها در این سال های نشان میدهد که این حکومت در مبارزه با فساد اداری حرکت قهقرایی داشته و حتی رشوه در کشور قانونی و نهادینه شده است، طوری بدون ترس رشوه گیران هر چه جدی تر رشوه دهندگان را به پرداخت رشوه ناگزیر می سازند.

امروز در افغانستان نه تنها فساد اداری ومالی بیداد می کند بلکه فساد سیاسی نیز دامن این حکومت را گرفته است.

دولت دارای راهکارهای دقیق سیاسی نیست و کارگزاران عرصهٔ سیاست هر روز به سوی انحراف و منفی گرایی تمایل داشته اند. یک روز دموکراسی و حقوق بشر ارزش های انسانیت و روز دیگر دموکراسی و آزادی بیان ازسوی یک عضو کابینه و مسؤول آزادی بیان سخنی مفت خوانده می شود و رئیس جمهور در برابر این سخنان هیئت کابینه اش سکوت اختیار می کند، در نشست روز جهانی مبارزه با فساد اداری رئیس جمهور اذعان داشت که کشور به سوی بی ثباتی و بحران به پیش می رود. رئیس دولت در سخنانش نتوانست راهکارهایی جدید در خصوص این مرض مهلک ارائه نماید فقط از برکناری چند کارمند عالی رتبه از پست هایشان خبر داد.

رئیس جمهور چندمثال مشخص را از قول رئیس مبارزه با فساد اداری چنین عنوان کرد:" در اداره هایی که برای گرفتن لایسنس موتر یا جواز سیر به ۳۵ امضا و سه ماه وقت ضرورت باشد، حتما در آن اداره فساد رخ می دهد" هر قدر این امضا کمتر شود و روزها تقلیل یابد در آن اداره فساد کمتر می شود.

نبود طرز العمل و سهولت ها در کار اداره زمینهٔ فساد را فراهم می سازد.

رئیس جمهور کشور یکی از عوامل فساد را در مبهم بودن، مغلق بودن و پیچیده بودن طرز العمل ها، مقرره ها عنوان کرد که چنین چیزی در اداره های دولتی وجود دارد، در حالی که به کمک جامعهٔ جهانی و پارلمان کشور طرف این سال ها این امکان وجود داشت که به چنین نظامنامه های دست و پاگیر پایان داده می شد ونبود کفایت، درایت، مدیریت و حکومت کارا و دلسوز این دشواری ها را درکشور انبار نموده است. امروز دیگر از تحسر و نا امیدی کاری ساخته نیست.

رئیس جمهور در سخنانش از گرایش ها و وابسته گی های خارجی در میان احزاب و حلقاتی نام برد در حقیقت یک واقعیت تلخ جامعه ماست که ظرف سی سال بدین سو یک چنین وابستگی هایی در میان این احزاب و افراد و حلقات وجود داشته و این وابستگی نه تنها پایان نیافته بلکه تداوم نیز یافته است. امروز در افغانستان اشخاص و افرادی با تمایلات خارجی و تابعیت خارجی نه تنها حضور سیاسی دارند، بلکه در هیئت کابینه و در تصمیم گیری های کلان نقش دارند و شاهرگ های اقتصادی نیز در دست این اشخاص می باشد، امروز نه تنها نقش این چهره های دو پهلو در هیئت رهبری وتصمیم گیری های اقتصادی و ملی کشور کاهش نیافته است، بلکه بیم آن وجود دارد که یک چنین جو سیاسی سال ها در کشور ادامه یابد، ادامه این وضعیت در درازمدت نه تنها به سود کشور نیست بلکه فاجعه کشور را حادثر خواهد ساخت.

از جانب دیگر اعضای بلند پایه دولت متهم اند که ظرف این سال ها گنج هایی باد آورده اندوخته اند، مافیای زمین و سرمایه که ریشه در داخل حاکمیت دارد در کشور بیداد می کند.

دستگاه عدلی و قضایی در موقعیتی قرار ندارد که بتواند این دلا لان زمین را به محاکمه بکشاند.

- امروز شرایط سیاسی اقتصادی، اجتماعی و ... در کشور ما به گونه یی است که هر کور مادر زاد و طفل نو زاد ناگواری آن را لمس کند.

نظر به اعتراف رئیس جمهور وضعیت اجتماعی و سیاسی نسبت سال های گذشته خراب تر شده است، اگر گفته شود وضع سیاسی و اجتماعی نسبت به سال های گذشته بدترشده است، دیگر تعجب کسی را بر نمی انگیزد.

زیرا در کشور ارادهٔ ملی مورد توجه نیست، اقتصاد کشور به بن بست رسیده است.

امروز در کشور امنیت وجود ندارد، کشت و قاچاق مواد مخدر فزونی یافته و مردم از گرانی به ستوه آمده اند، فساد گسترده اداری و مالی و سیاسی همچون موریانه نظام را از دورون خورده است، سرمایه های کلان از افغانستان در حال فرار می باشد، تشنج میان ارگان های قانونگذاری و دولت و ده ها مورد دیگر که شرح و بسط آن به هفتاد من کاغذ نیاز خواهد داشت.

دلیل کم تجربگی نظام حاکم وعدم همکاری دوستان خارجی بعد از سقوط طالبان دیگر چاره سازنیست و مردم طوری که درباره گذشته گان قضاوت نموده اند در مورد این حکومت نیز قضاوت خواهند کرد.

خوش بود تا محک تجربه آید به میان
تا سیه روی شود هرکه در آن غش باشد

نمی شود فقط با اعتراف خود را نجات داد، یکبار خارجی ها را ملامت کرد و یکبار داخلی ها را و بار دیگر احزاب و حلقات سیاسی را نشانه گرفت.

- در کنار فساد اداری از خارجی ها گرفته تا عناصر رده های بالایی حکومت نظر به فرموده رئیس جمهوری دخیلند. بنا براین کشور به دنبال یک ناجی است که بتواند فهرست راهکارها را ارایه کند و کار مبارزه با فساد را در زمینه های مختلف به یک استراتژی ملی تبدیل نماید. نمی شود با این ابزار بی کیفیت که فعلا در اختیار جلالتماب کرزی قرار دارد، به جنگ اشباح رفت و میدان را به نفع ثبات وعدالت و تقوی سیاسی فتح کرد.

یکی از دست آوردهای بسیار ننگین در دوره اخیرحاکمیت که هر چند در سخنرانی رئیس جمهوری انعکاس نیافت و موجبات فساد و بد بینی و نفاق ملی را چاق ساخته است، قومی شدن وسمتی شدن ساست حاکمیت، به این لحاظ حاکمیت به قول یکی از نویسندگان معاصرکشور بدتر از آن زمانی است که محمدگل مومند در سمت شمال کشور تمام داشته های فرهنگی و تاریخی مردم را می خواست نابود کند حتی نام دهکده ها و روستا ها را تغییر دهد و هویت ملی مردم را نابود کرد.

امروز گروهی چنین فضایی را در چهارچوب حکومت آقای کرزی به وجود آورده اند. باید در حکومت معاصر انسان بودن وشهروندی به عنوان اساس و پایهٔ توسعه و ثبات مطرح باشد و نه پشتون بودن و تاجیک بودن و هزاره بودن چنان که در برخی از وزارت خانه ها و ادارات حکومت آقای کرزی قوم گرایی جای مساله شهروندی را گرفته است.

نبود حاکمیت ملی حضور چهره های در حکومت و کمبود پروژه های عدالت انتقالی و عدالت گرایی، حیف ومیل اموال عمومی، عدم پاسخ گویی و مسوولیت. دولت کنونی با چالش های متعدد چون: عدم مدیریت سالم نداشتن استراتژی مشخص و دقیق و بحران نفوذ ظرفیت و مشارکت روبروست. تا زمانی به این معضل ها و چالش ها مبارزه بی امان صورت نگیرد، فساد در کشور بیشتر خواهد شد، بنا براین کشور به یک مدیریت جدید، کفایت جدید، و استراتژی جدید نیاز دارد که هر چه زود تر اگر این خلا مرفوع نگردد، کشور دچار بحران عمیق خواهد گردید.

استاد ربانی در گفتگو با تلویزیون نور:

چه بسا فرصت هایی بود که از آن ها استفادۀ درست نشد

***

فیصله های بن عجولانه صورت گرفت

حکومت نبود، بلکه آزادی کشوربود. دولت حق مردم بودکه پس از آزادی آن را تشکیل می نمودند.

استاد درموردسیاست رسمی دولت اسلامی پیشین افغانستان در مورد تصمیم تشکیل دولت در بن گفتند، سیاست رسمی دولت اسلامی افغانستان این بود که باید دولت در کابل ساخته شود. وی اضافه کرد مهمترین انتقاد من در باره اجلاس بن این بود که یک بار دیگر برای افغانستان در بیرون مملکت تصمیم گرفته می شد، من می گفتم که اکنون قسمت عمده کشور تحت کنترول ماست، دیگر ما نیازی نداریم که بازهم در خارج دولت بسازیم، ما نبایدتحت وصایت خارجیان در مورد سرنوشت خویش تصمیم بگیریم.

من با اخضرابراهیمی توافق نموده بودم که به بن نماینده می فرستم، اما حق تصمیم گیری برای این هیأت نمی دهم، اگر این بحث هاهم صورت میگیرد، تصمیم نهایی رابگذارند در افغانستان گرفته شود، همه گروه های جامعه افغانی در آن سهیم باشند وتصمیم گیری را درداخل به فیصله مردم مان می گذاریم.

هیأتی که ما به بن فرستادیم صلاحیتی درساختن حکومت ونظام آینده افغانستان نداشت. اما آنها درشرایط قرارگرفتندکه از هر سو تحت فشار بودند و مجبور گردیدند و یا تطمیع شدند که چنان تصمیمی بگیرند.

استاد ربانی فیصله های عجولانه در بن را عامل عمدۀ بحران کنونی در کشور می داند و گوید اگرفیصله ها درداخل انجام می شد ما با چنین پیامدهای روبرونمی بودیم استاد دراین زمینه افزودند برای من وبرای هرفرزند آزادۀ این سرزمین درد ناک است که سرنوشت شان را دیگران رقم بزنند وحکومت شان دربیرون ساخته شود. به همین اساس این موضوع را آن روزهم گفتم وحالاهم به همین عقیده هستم که باید به اراده ملی مردم افغانستان احترام گذاشته شود، ملتی که قربانی زیادی داده وآزادی خودرابه بهای خون هزاران انسان آزاده کسب کرده،این ملت باید توهین نشود. افراد وگروه های را ازبیرون نیارند و به آنها تحمیل نکنند.

اما استاد بعداً فیصله های بن را پذیرفت و ریاست جمهوری را به حامدکرزی واگذار نمود وی در این زمینه می گوید: منافع ملی ما بالاتر ازنظریات وپیشنهادات شخصی ماست وقتی که دیدم همه دنیا می خواهند این موافقت نامه پیاده شود و مردم هم چنین تمایل دارند، آن موافقت نامه را پذیرفتم و از آن حمایت کردم. جهت تامین منافع ملی به تصمیم های بین المللی احترام کردیم.

استاد در این مورد اضافه کردند، من فکرمی کنم آن نا رسایی های که در موافقت نامه بن وجود داشت اکنون جامعه جهانی می پذیرند که عجولانه تصمیم گرفتند، باید آنها در بن طوری دیگری تصمیم می گرفتند.

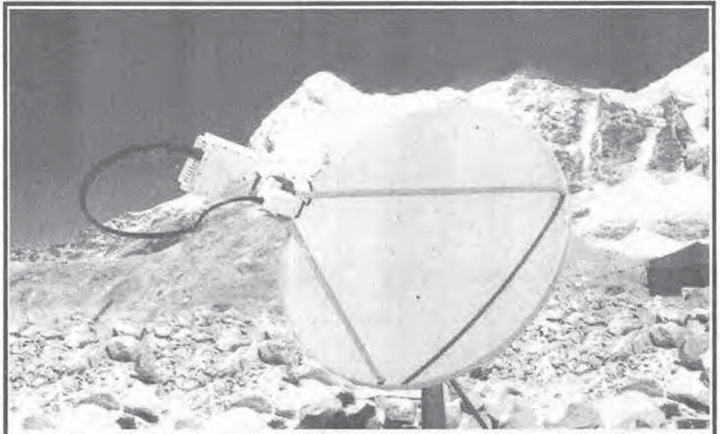
استاد در این مصاحبه گفته است: تصورمن این است که یکی ازعوامل ایجادگروه های خشونت گرا در جهان این ا ست که قدرت های بزرگ اراده خود را بالای ملت های خورد وکوچک تحمیل می کنند وکمتربه ارادۀ ملت ها احترام می گذارند. ازسوی دیگراز اشخاص و گروه های که اساساً مورد قبول ملت ها نیست حمایت می کنند این کارنسل های جوان را وادار می کند که به مقاومت بپردازند و این مقاومت به خشونت می انجامد.

استاد در مورد فرصت های از دست رفته پس از کنفرانس بن اظهار نمود، چه بسا فرصت های مساعدی بوده که ازآن هااستفاده درست نشد. ازجمله این فرصت ها واگذاری قدرت به آقای کرزی و همکاری صادقانه ما به خاطر ثبات سیاسی بود، تاهمه بتوانیم فضای جدیدی را به میان بیاریم وبی اعتمادی هارا از میان ببریم. در آغاز این سخنان را باخود کرزی هم مطرح کردم او باکاکایش نزد من آمده بود. من به وی گفتم که باید هم درعرصه دولتی سازی کار شود وهم درجهت ایجاد ملت واحد افغانستان تلاش شود. وحدت ملی را باید تأمین بکنیم ومردم را باهمدیگرنزدیک بسازیم. دردوره طالبان وحدت ملی صدمه زیادی دیده بود، گفته می شدجنگ میان اقوام شمال وجنوب افغانستان است، ما باید اثرات این کار منفی طالبان را اصلاح می کردیم.

به همین منظور من پس از واگذاری قدرت به جنوب کشور سفر کردم، مردم بسیار با گرمی از من استقبال کردند وهیچ مشکلی هم به میان نیامد، رئیس جمهور این فرصت ها را به اساس مشوره عناصر تنگ نظر از دست داد، آن فضایی اعتماد را از بین برد.

استاد در پایان این مصاحبه از مردم خواست راجع به سرنوشت کشوربی تفاوت نباشند، ازکاستی های گذشته درس بگیرند و به آینده امیدوارباشند.

رشد خدمات تلیفونی در افغانستان ...

براساس آمار ارایه شده از سوی وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی از هفت سال گذشته تا حالا 1,183 میلیون دالر در عرصه فن آوری مخابراتی در افغانستان سرمایه گذاری شده است که این بزرگترین سرمایه گذاری های خارجی درکشوراست. دولت افغانستان نیز سالانه از این مدرک، ده ها میلیون دالر در آمد دارد.

استفاده از انترنیت نیز فراهم ساخته اند.

پس از روی کار آمدن اداره موقت تا کنون صدها میلیون دالردر بخش مخابرات از سوی کمپنی های داخلی و خارجی سرمایه گذاری شده است، تاکنون چهار کمپنی بزرگ خدمات تلفونی را برای مردم ارایه می کنند.

در سال هایی نخستین داشتن تلفن همراه برای شهروندان افغانستان کار ساده یی نبود. برای خرید یک دستگاه تلفن همراه با سیم کارت آن، حداقل چهار صد دالر امریکایی ضرورت بود.

اما با گذشت زمان که چندین شرکت تیلفونی درافغانستان به فعالیت آغاز کردند در نرخ سیمکارت و سیت تیلفون به صورت چشمگیری کاهش به میان آمده است.

براساس آمار ارایه شده از سوی وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی از هفت سال گذشته تا حالا 1,183 میلیون دالر در عرصه فن آوری مخابراتی در افغانستان سرمایه گذاری شده است که این بزرگترین سرمایه گذاری های خارجی درکشوراست. دولت افغانستان نیز سالانه از این مدرک، ده ها میلیون دالر در آمد دارد.

جدا از عوایدی که دولت از این راه بدست می آورد، مردم عادی نیز به شکل قابل توجهی از فعالیت شرکت های خصوصی تلفنی سود برده اند.

سرمایه گذاری در بخش مخابرات در حال حاضر زمینه کار را برای ده ها هزار شهروند افغانستان فراهم کرده است، این امر می تواند با توجه به آمار بالای بیکاری تحول قابل توجه باشد.

آمار وزارت مخابرات کشور نشان می دهد که در شرایط کنونی۷۰ در صد نفوس افغانستان تحت پوشش خدمات تیلفونی قراردارند، و در حال حاضر تقریبا در هر جایی از افغانستان ممکن است رابطه بر قرار کرد و کمتر کسی را می توان سراغ گرفت که تیلفون همراه نداشته باشد.

کیفیت پائین و نرخ نسبتا بالای مکالمات تلفنی در افغانستان هنوز از موردی است که شهروندان این کشور به آن انتقاد می کنند. رشد قابل توجه تیلفون همراه در افغانستان در ابعاد مختلف زندگی شهروندان این بی سود و زیان نیست.

رشد خدمات مخابرات در افغانستان علاوه بر دیگر سهولت های که در بالا ذکر کردم، تأمین رابطه میان باشندگان این کشور یکی فواید مهم این روند است، زیرا در گذشته به خاطر اندک ترین کاری هرکس مجبور بود روزها پیاده سفر کند و دشواری های زیادی را متحمل شود ولی امروز با پنج افغانی می تواند در هر گوشه این کشور تماس برقرار کند و رفع مشکل نماید.

اما انکشاف خدمات مخابراتی در افغانستان پیامدهای منفی نیزداشته است، مثلا با توجه به این مسأله که بیشترجمعیت این کشور تحت خط فقر به سر می برند و درآمد روزانه کمتر از یک دالر دارند، تهیۀ مصرف تلفون کار دشواری است و پرداخت ۵ افغانی در برابر هر دقیقه شدید ترین ضربه به اقتصاد خانواده ها می باشد.

انکشاف خدمات مخابراتی هم درجهت مثبت و هم درجهت منفی پیامدهای فراوانی داشته است، مثلا جنایتکاران می توانند در اسرع وقت تبادل اطلاعات کنند و این امر در برنامه های تخریبی آنان موثر است.

اما در بعد مثبت نیز رشد خدمات تلیفونی نیز موثر است و مردم می توانند از فعالیت های تخریبی به نیروهای امنیتی اطلاع دهند.

آزار دادن دختران، ایجاد سوءظن در میان خانواده ها یکی از پیامدهای منفی تلیفون درافغانستان است.

اما چیزی که به این مشکل کمک کرده عدم آشنایی مردم افغانستان با برخی از اصول استفاده از تلیفون است، مثلا کسی می خواهد برای ادای نماز، مراسم فاتحه خوانی و سایر مراسم دینی به مراکز دینی داخل می شود لازم است تلیفون همراه خود را خاموش کند تا مشکل به میان نیاید، در حالی مردم به این امر توجه نمی کنند و این موارد زیاد دیده می شود.

به هرحال رشد خدمات تیلفونی درافغانستان را می توان یکی از دست آوردهای مهم دولت افغانستان خواند که تحولی بزرگی را در زندگی مردم افغانستان به میان آورده است.

فراخوان جرگه برای حمایت غیرنظامیان یا ...

آقای کرزی با انتقاد های تند علیه عملکرد های نیروهای خارجی، بمباران های مناطق مسکونی و تلفات غیرنظامیان، می خواهد جامعه جهانی مخصوصا دولت باراک اوبا را که به زودی زمام امور را در کاخ سفید بدست خواهد گرفت تحت فشار قرار دهد.

در واقع تحت فشار قرار دادن دولت باراک اوباما یکی از تکتیک های مهم کرزی می باشد. تا بدین وسیله به امریکاییان القاء کند که بازیگرمهمی است و می تواند بحران ایجاد کند و یا بحران را حل کند، بنا براین امریکاییان مجبور اند، با وی گفتگو نمایند و از ادامهٔ اقتدار او و انتخاب شدنش برای بار چهارم حمایت نمایند.

البته این یگانه گزینه و تکتیک کرزی برای ادامه قدرت نیست، وی تلاش گسترده را در این جهت براه انداخته است، فعالیت های لابی طرفدار کرزی در امریکا و در ارتباط با اداره اوباما، تقویت جبههٔ داخلی و جلب حمایت جامعه پشتون افغانستان، تضعیف دیگر نامزدان، استفاده از ابزارهای قدرت سیاسی و دولتی، مذاکره با طالبان و کسب حمایت آنان و گزینه های دیگر می باشد.

خاموشی آقای کرزی در گذشته در برابر بمباران هوایی نیروهای خارجی بر مناطق مسکونی و کشتار افراد ملکی نشان میدهد که انتقاد های اخیر دولت افغانستان، اقدام تکتیکی و سیاسی است، در صورتی که رئیس جمهور دوباره بتواند موافقت خارجیان مخصوصا امریکا را بدست آورد، تاریخ مصرف این تکتیک سپری شده و پس از آن مانند گذشته در برابر کشته شدن غیرنظامیان خاموشی اختیار خواهد کرد.

اما آیا این تکتیک می تواند خارجیان را وادار نماید تا دست از مخالفت با آقای کرزی بردارند و باردیگر او را به عنوان رئیس جمهور بپذیرند؟

فکر می شود دولت آقای اوباما که با شعار تغییر به کاخ سفید راه یافت، در افغانستان از این شعار دست برنخواهد داشت. شاید برای امریکاییان هم زمانی که انتخاب درمیان باشد پذیرفتن اداره یی که در تار و پود آن فساد ریشه دوانیده آن هم برای چهارمین بار، بسیار خسته کننده باشد.

سفر و هوای نامساعد ...

نیز تبعهٔ پاکستان بوده و پدرش در فرید کوت پنجاب ساکن است. اما حکومت پاکستان منکر پاکستانی بودن این شخص است.

این مسایل موجب کشیدگی بیشتر روابط میان هند وپاکستان گردید و حتی دولت پاکستان اعلام نمود در صورتی که وضع در مرز با هندوستان وخیم تر شود، ناچار است تا نیروهای خود را از مرز با افغانستان به مرز با هند منتقل سازد. این اعلام دولت پاکستان بوضوح به معنی پایان همکاری وی با امریکا در آنچه که مبارزه علیه تروریسم نامیده می شود می باشد.

لازم به تذکر است که زمانی که زرداری به ریاست جمهوری پاکستان برگزیده شد در مورد هند گفت که هندوستان هیچگاه خطری برای پاکستان نبوده است. این درحالی است که پاکستان در طول دهها سال بر سر مسألهٔ کشمیر با هند درگیر کشمکش است و هند را دشمن خود می داند. واقعهٔ بمبیی در شرایطی صورت گرفت که احتمال بهبود روابط میان هند وپاکستان بیش از هر زمانی محتمل به نظر می رسید. آیا این واقعه عکس العملی در برابر همین موقف زرداری نبود؟

کشیدگی روابط میان هند وپاکستان بار دیگر ذهنیت مردم پاکستان را متوجه نقش ارتش ساخت و حتی طالبان پاکستانی هم اعلام نمودند که در صورتی که میان هند و پاکستان جنگ دربگیرد، آنها در کنار ارتش پاکستان علیه هند خواهند جنگید.

در چنین شرایطی برای زرداری دشوار بود تا به کابل بیاید و مجدداً از مبارزهٔ مشترک علیه افراط گرایی اسلامی با حامدکرزی سخن بگوید. طالبان پاکستانی با اعلام همبستگی با نیروهای مسلح پاکستان، این امکان را که هند بتواند از مشکلات داخلی پاکستان استفاده کند تضعیف کردند. این سفر می توانست موجب تحریک مجدد طالبان برای دست زدن به خشونت گردد. مردم پاکستان هم در چنین شرایط حساس هر عملی را که موجب تضعیف ارتش و کشور گردد خیانت به شمار می آورند. پس زرداری نخواست با سفر به افغانستان، بر شکایت افغانستان از آی اس آی صحه بگذارد و از مبارزهء جدی علیه افراط گرایی اسلامی وطالبان سخن بگوید آنهم در شرایطی که امکان دارد با بدتر شدن روابط با هند، پاکستان مجبور به انتقال نیروهای خویش از مناطق قبایلی به مرز هندوستان گردد. شاید همان گونه که کرزی می گوید زرداری در مبارزه علیه تروریسم و افراط گرایی اسلامی صادق باشد. اما وضع موجود دوام تعهد به مبارزه علیه تروریسم را برای زرداری دشوار ساخته است.

بنابراین نمی توان به سادگی بهانهء نامساعد بودن وضع هوا را دلیلی بر امتناع زرداری از سفر به افغانستان دانست اما حکومت افغانستان همچنان در انتظار مساعدت هواست!

د ولسمشرۍ راتلونکې ټاکنې او د کاندیدانو د اعلان لړۍ

په داسې حال کې چې د ولسمشر د لوړې په متن کې د هېواد د اساسي قانون او نورو قوانینو د رعایت او د تطبیق د څارنې عهد راغلی، نو پوښتنه دا ده چې له یوې خوا خو ولسمشر ځان بلې دورې ته هم کاندیدوي او داسې ورته ښکاري چې د افغانستان ولس له ده پرته بل څوک نهویني! نو بیا ولې دې کار ته نېک شګون نلري او یو داسې کمیسیون یې په دنده ګمارلی چې لا له اوسه څخه یې ټاکنو ته سپینې ختلې دي، په داسې حال کې چې د داسې کمیسیون ټاکل ایجابوي چې له پارلمان څخه د باور رایه هم واخلي؛ ځکه د نړۍ قوانین ایجابوي چې کله ټاکنې کېږي نو باید د یو مؤقت ولسمشر په موده کې وشي څو ټاکنې شفافې اوسي او چې کله مؤقت ولسمشر نه اوسي او فعلي ولسمشر د راتلونکو ټاکنو لپاره هم ځان کاندید ګڼي نو په کار ده چې لځوا یې نوموړ شوی کمیسیون له پارلمان څخه د باور رایه هم واخلي. ورنه راتلونکې ټوله پروسه به د سؤال لاندې وي او ولس به د ټاکنو په شفافیت یقین ونلري. دا خو د ملګرو ملتونو د سازمان د سیاسي څانګې "یونمې" دنده وه چې دې بې ریکې ته یې پام کړی وای. خو اوس چې اوبه له ورخه تېرې دي او برحال ولسمشر "حامد کرزي" په یوازې ځان دخپلو خوا نوموړې شوي کمیسیون په شتون کې ټاکنې غواړي سرته ورسیوي. نو باید کمیسیون خپل بې پرېتوب ثابت کړي او هم ورته سپارلې شوې دنده په ټاکلې موده کې سرته ورسوي. څو د ولس د ټولو طبقو او

هم د سیاسي، اجتماعي، علمي او فرهنګي شخصیتونو د راتلونکو ټاکنو په اړه د شفافیت او بې پرېتوب باور حاصل شي. همدارنګه کمیسیون باید له تېرو تجربو څخه په استفادې سره د قرنضین رهبري شوې وسله نوره پخپل تیکي کې نبسي او هم دې دا زمینه برابره کړي چې ورکړای شوې رایې په هماغه ځای کې د ټولو کاندیدانو د نماینده‌ګانو په مساوي حضور کې وشمارلی شي: ځکه د تېرو دوه خلو ټاکنو یوه نکمه تجربه دا هم وه چې د رایو صندوقونه د کاندیدانو د نماینده‌ګانو له حضور پرته مرکز ته انتقالېده، کوم کار چې د کاندیدانو په وړاندې شکوک او شبهات راولاړول نو ښایي چې ټول کاندیدان د مجهولو لاسونو په ذریعه له مختلفو ځایونو څخه د صندوقونو د انتقال پرځای چې د دوی له نظر څخه لیرې وي. داغوره ګڼې چې د رایو په ځایونو کې یا لږ تر لږه د ولایتونو په مرکزونو کې د ولسمشرۍ د ټاکنو لپاره، او د ولسوالیو په مرکزونو کې د پارلماني ټاکنو لپاره راغونډ کړي او هملته یې د نماینده‌ګانو په مساوینه حضور کې وشمیري.

او یوه بله نکمه تجربه د تیرو ټاکنو په مهال دا وه چې د غوره کړای شوي کاندید د نوم او عکس په وړاندې دې د خط کښلو (ټکمر) پرځای چې د نالوستو خلکو لپاره ګرانه تمامېږي او د رایو په مرکزنو کې د ولاړ پرسونل او مامورینو مداخلت او د نظر اعمال ته زمینه هم برابروي. جوړ کړای شوي مهرونه وکارولی شي او که دغه کار د ډېر لګښت غوښتونکي وي. نو د ستامپ څخه د رنګ په استفدې سره دې رایه ورکوونکی خپله ګوته ولګوي چې دا کار د اعتراض په صورت کې د درغلۍ او جعلکارۍ د پېژندلو ښه ذریعه او ثبوت هم کېدای شي.

دا خو وُ "د انتخاباتو" د خپلواک کمیسیون او د "یوناما" هغو مسؤولیتونو ته پام راګرځونه چې په افغانستان کې د بن د پرېکړو وروسته د دوهم ځل ټولټاکنو په اړه یې لري.

بلې خوا ته تر دا مهاله یو شمیر کاندیدانو خپلې کاندیداتورۍ اعلان کړي او لا د مخه یې خپل انتخاباتي کمپاین آغاز کړی دی چې ولسمشر کرزي هم په دې لړ کې په رسمي توګه د خپلې کاندیداتورۍ له اعلان څخه لادمخه د خپلې واکمنۍ په وروستیو میاشتو کې د نوو نوو والیانو او وزیرانو په ټاکنه او د شپږو کلونو په دوران کې د بهرنیو پوځونو په ظلمونو او ناروا بمباریو باندې د مرګوني چوپتیا وروسته په دې وروستي کال یا میاشتو کې د هغوی په پالیسیو او مظالمو خو له خو خولو او کله کله د طالبانو مشرتابه ته د مذاکراتو لپاره په

> **دا هم یو واقعیت بریښي چې تر دا مهاله چې د ولسمشرۍ ټاکنو ته ټول ټال له پنځو میاشتو هم کم موده پاتې ده او د کاندیداتورۍ بازار لکه چې انګېرنه یې کېده، ندي ګرم شوی، معلومېږي چې امریکا هم لاتر اوسه د افغانستان لپاره د خپلو لویدیځوالو او نورو دوستو هېوادونو سره د مشورې په نتیجه کې د یو قوي کاندید په وړاندې کولو او یا ورته په اشاره شنه کولو کې نده کامیابه شوې**

واک کې د شریکېدو په بلنې ورکولو سره او بڼو ته په ګواښ کولو سره خپل کمپ ین آغاز کړی دی: ځکه کرزي په دې پوهېږي چې تېر ځل خونړیوالو د واک په ګدۍ کښېنولی ؤ او دا ځل چې د نړیوالو او په ځانګړې توګه د امریکا نوی ولسمشر "اوبما" د نوموړي په هکله زمونږ په هېواد کې د تاریخي اداري فساد لامله چې لا په ارګ کې دننه یې هم په شتون پخپله ولسمشر اعتراف کوي. نظر منفی دی نو غواړي چې په خپلو عجیبو پالیسیو چې کله ناټو ته ګواښ کوي! او کله د ملي ائتلاف مېالونه د اسلامي امت دښمنانو ته ورکوي! د ولس په اوږو په دوهم ځل د ولسمشرۍ په ګدۍ کښېني. خو افغان ولس پوره اوه کلونه د هغه د ټولنیز انصاف! اسلام پالنې! او کار د کارورو خلکوته د سپارلو! او مافیایي ډلو او ګروپه څوکېو باندې د کښېنولو هېوادنۍ مینه! او تاریخي خدمت! ولیده، چې د خپل ورور په خوښه او غوښتنه والیان لیرې کوي او ټاکي!

همدارنګه د کاندیداتورۍ په ګرم بازار کې یو شمېر هغو کاندیدانو په رسمي توګه خپلې کاندیداتورۍ اعلان کړي چې ښایي د نورو لپاره مقدماتي کمپ ین اوسي او د ځینو کاندیدانو لخوا په ولایاتو کې ځای پر ځای. یا په مرکز کې یو شمېر وګړو. یا دا سې ټولنو او ګوندونوته دنده سپارلې کېږي چې ښایي د کور غړو یا یوې غونډې ته رابللو خلکوته خپل ګوند وایي. څو ورڅخه د یوې داسې غونډې په ترڅ کې د ولسمشرۍ ټاکنو ته د کاندیدو غوښتنه وکړي چې د یو فکري او ایډیالوژي تجمع پرځای د یو واده او ښادۍ غونډې ته ورته

وي چې ډېری ګډونوال یې نابلغه ځوانان وي

تر اوسه چې د کومو مطرحو کاندیدانو یا په مجموعي توګه د ولسمشرۍ کاندیدو ته د لیوالو افرادو نومونه اخستلې کېږي نو په هغې کې د ولسمشر کرزي سربېره د علي احمد جلالي، اشرف غني احمدزي، ډاکټر بشردوست، احسان الله بیات، عبدالجبار ثابت، محمد حلیم تنویرنومونه او ځینې حلقې بیا د ډاکټر عبدالله، احمدضیاء مسعود او ډاکټر انوارالحق احدي په اړه هم انګېرې چې ښایي ځانونه کاندید کړي اوهم په دې لړ کې د امریکا د پخواني سفیر زلمي خلیلزاد په هکله هم ګنګوسې کېږي او د متحدې یې جبهې لخوا. چې د ځینو شنونکو په نظر د یو واکمن لوري په توګه د اپوزیسیون رول هم لوبوي. تر اوسه کوم کاندید نه دی اعلان شوی، چې د ډېرو مطرحو سیاسي لوریو او شخصیتونو لخوا تر دا مهاله په رسمي توګه د کاندیدو د اعلان ځنډېدلو علت ښایي د امریکا او لویدیځ اشاره وي چې چاته به شنه کېږي. په داسې وخت کې چې "اوبما" په دې وروستیو کې د یو شمېر کاندیدانو سره د لیدنې لیوالتیا لري او له افغانستان څخه په دې هیله ځینې کاندیدان امریکاته تللي یا هلته پره هم دي. د اشرف غني احمدزي نوم هم د "اجتماع مردم افغانستان" په نوم چې د دغې ټولنې د ادعا له مخې له دوه دیرشو ټولنو او ګوندونو لخوا جوړه ده او نږدې ټول یې چپي ګوندونه تشکیلوی ښایي د هغو خلکو د استمرار لپاره وي چې د اشرف غني سره یو ډول لیوالتیا او د ولسمشرۍ د کندیدۍ سیالي لري.

خو دا هم یو واقعیت بریښي چې تر دا مهاله چې د ولسمشرۍ ټاکنو ته ټول ټال له پنځو میاشتو هم کم موده پاتې ده او د کاندیداتورۍ بازار لکه چې انګېرنه یې کېده، ندي ګرم شوی. معلومېږي چې امریکا هم لاتر اوسه د افغانستان لپاره د خپلو لویدیځوالو او نورو دوستو هېوادونو سره د مشورې په نتیجه کې د یو قوي کاندید په وړاندې کولو او یا ورته په اشاره شنه کولو کې نده کامیابه شوې ځکه د کرزي په لوري ځل د مطرح کولو هغه وخت د افغانستان د اوسني وضعې سره بشپړ توپیر لري. نه بهرني کولای شي چې یوه داسې نوې څېره رامینځ ته کړي چې د تېر په څېر په لومړي پړاؤ کې په سلو کې له پنځوسو څخه پورته رایې لاسته راوړلای شي څو ټاکنې دوهم پړاؤته ونه رسېږي. هغه کار چې نړیواله ټولنه په دوهم ځل لګښت مکلفه کوي. او نه د بین الافغانی تفاهم له لیاري داسې ملی قیادت شتون لري چې د افغانانو د باور وړ اوسي او نړیواله ټولنه پرې هم باور ولري. ځکه د هر لوري د باور جلاجلا معیارونه دي. خو د ملګرو ملتونو د سازمان سیاسي څانګه باید په دې پوهه شي چې افغان ولس د ټاکنو په ځنډېدو کې علاقه نلري او باید چې د اساسي قانون سره سم تر ټاکلې مودې پوې د ولسمشرۍ ټاکنې سرته ورسوي. ورنه په کرزي دولت کې خپور اداري فسادبه چې نور اوج ته رسېدلی دی. ټول ولس د یو سرتاسري پاڅون په پوله ودروي او بیا به واکمن رژیم ته یوازې کابل پاتې وي او بس

هفته نامهٔ

و آنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد.
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم - سال هفتم - شمارهٔ بیست و نهم شنبه ۷ جدی ۱۳۸۷ - ۲۶ ذوالحجه ۱۴۲۹ - 27 December2008

سفر و هوای نامساعد!

ابوبکر سبزوار

در آغاز روز جمعهٔ هفتهٔ گذشته آن عده مردم کابل قصد رفتن به مرکز شهر را داشتند به تدابیر شدید امنیتی و مسدود بودن راههای منتهی به مرکز شهر مواجه شدند. گفته شد که مهمان عزیزی قصد دارد به کابل بیاید. و این تدابیر به خاطر استقبال از آن مهمان است. این مهمان کسی نبود جز آصف علی زرداری رئیس جمهور پاکستان.

برای غذای چاشت مهمانان از روز قبل تدابیر گرفته شده بود و آقای کرزی هم چپن جدیدی به روی شانه انداخته و چشم به راه مهمان داشت. اما حوالی ساعت ده همان روز مشخص شد که برنامه، این سفر بهم خورده و زرداری به کابل نخواهد آمد.

نوش جان مسؤولان امنیتی و مستقبلان که در آن روز غذای شاهانه یی نوش جان کردند هرکسی روزی خود را می خورد و این غذا نصیب زرداری وهمراهانش نبود اما آیا واقعاً باور کنیم که دلیل لغو این سفر خرابی وضع هوا بود؟

در سیاست خرابی هوا هم تعبیر خاص خود را دارد. وقتی فضای سیاسی مساعد نباشد، یک پاره ابر بی باران هم می تواند بهانه یی برای تغییر برنامهٔ یک دیدار باشد! چیزی که در مورد لغو سفر زرداری به کابل می تواند صادق باشد.

واقعه از آنجا آغاز شد که آقای کرزی در سفری به پاکستان، خانم بینظیر بوتو را فقط اندکی قبل از کشته شدنش ملاقات کرد و گویا وی تعهد استوار خود برای مبارزه علیه تروریسم را به آقای کرزی خاطر نشان ساخته بود. این تعهد به معنی خلع ید از کسانی بود که در فوج پاکستان دارای نفوذ بوده و در ناامنی های افغانستان دست داشتند. پس از کشته شدن خانم بوتو، آقای زرداری به عنوان وارث خانم مرحومه باز هم روی این تعهد استواری نشان داد و در آخرین دیدار میان کرزی و زرداری در استانبول، ضمن تجدید این تعهد، آقای کرزی از زرداری برای یک دیدار دوستانه از کابل دعوت به عمل آورد که با اظهار امتنان پذیرفته شد.

اما قضیهٔ دیگری وضع را در پاکستان خراب تر ساخت. چند تروریست که ادعا می شود اتباع پاکستان بوده اند با حمله به شهر بمبیی یا بقولی (مومبای) دست به کشتار مردم زدند و غایله یی را بپا کردند که به تیره تر شدن روابط میان هند و پاکستان انجامید.

در شرایطی که هندوستان پاکستان را متهم به دست داشتن در وقایع بمبیی کرد و فهرستی از افراد متهم به دست داشتن در این جریان را به دولت پاکستان سپرد وخواهان استرداد آنان به هندوستان گردید،

پاکستان در حالی که وعدهٔ همکاری به هند را نیز داده بود از سپردن این اشخاص خودداری ورزید و حتی اجمل قصاب ادعا دارد او وهمکارانش در این حمله همه پاکستانی بوده اند. خود اجمل که یگانه حمله کننده یی است که در این حمله زنده مانده است **ادامه درص۷**

رشد خدمات تلیفونی در افغانستان و ایجاد سهولت ها

محمد شریف شایق

کمپنی مخابراتی افغان تیلی کام پنجمین کمپنی تیلفون همراه در افغانستان است که روز یک شنبه اول جدی رسما افتتاح گردید.

امیرزی سنگین وزیر مخابرات افغانستان در مراسم افتتاح این کمپنی گفت: حالا تمام دارنده گان تیلفون موبایل افغان تیلی کام درهرنقطه ازکشورمیتوانند ازخدمات این شبکه با کیفیت عالی و نرخ ارزانتر از قیمت سایرشرکت های مخابراتی مستفید گردند.

گفته می شود قیمت مکالمات این کمپنی در داخل شبکهٔ فی دقیقه دو افغانی و با سایرشبکه های موبایل فی دقیقه چهار افغانی، قیمت مکالمه با کشورهای همسایه فی دقیقه نه افغانی وبا سایرکشورها دوازده افغانی محاسبه میگردد. رئیس شرکت مخابراتی افغان تیلی کام گفته است که بطورمجموعی این پروژه شش ملیون دالر امریکایی هزینه برداشته است. مسوولان این کمپنی گفته اند از همین اکنون برای استفاده کنندگان افغان تیلی کام در ولایات کابل، هرات، پروان، کاپیسا، لوگر، میدان وردک، ننگرهار،لغمان و کنر سهولت **ادامه درص۶**

فساد اداری
ونگرانی های رئیس جمهوری

نظر به اعتراف رئیس جمهور وضعیت اجتماعی و سیاسی نسبت سال های گذشته خراب تر شده است، اگر گفته شود وضع سیاسی و اجتماعی نسبت به سال های گذشته بدترشده است، دیگر تعجب کسی را بر نمی انگیزد.

***

نمی شود فقط با اعتراف خود را نجات داد، یکبار خارجی ها را ملامت کرد و یکبار داخلی ها را و بار دیگر احزاب و حلقات سیاسی را نشانه گرفت. ص ٥

رویدادهای هفته

حملهٔ انتحاری در غزنی

حمله کنندهٔ انتحاری بامداد روز دوشنبه ۲ جدی خود را در مقابل ریاست اطلاعات و فرهنگ ولایت غزنی که مهمانخانه ولایت نیز در آنجا موقعیت داشته، منفجرساخت که منجر به کشته شدن یک فرد غیرنظامی و مجروحیت هشت تن دیگر، شد.

اسماعیل جهانگیر سخنگوی والی غزنی به رسانه گفته است که حمله کننده قصد حمله به والی غزنی را داشت، اما قبل از رسیدن به هدف موتر حامل مواد انفجاری خود را انفجار داد که در نتیجه غیرنظامیان قربانی این حمله شدند. موصوف گفته است که دراین حمله دو تن از انتحارکنندگان کشته اند، به گفتهٔ این منبع مسؤولان امنیتی ولایت غزنی از قبل اطلاع داشتند که دو انتحارکننده داخل این ولایت می شود.

کشف یک محموله بزرگ مواد مخدر درقندهار

خبرگزاری اسوشتیدپرس به نقل از پولیس افغانستان گزارش داده است که نیروهای پولیس در ولسوالی ارغستان ولایت قندهار مقدار زیادی مواد مخدر را از یک مکتب کشف و بدست آورده اند. گفته شده این مواد توسط نیروهای پولیس افغانستان و اردوی امریکا نابود ساخته شده است.

کشته شدن شش تن از شورشیان در سروبی

نیروهای ائتلاف با انتشار بیانیه یی در کابل اعلام کرده اند که شش تن از اعضای شورشیان طالب را روز سه شنبه ۳ جدی در ولسوالی سروبی ولایت کابل کشته اند.

در بیانیه یی نیروهای ائتلاف آمده است که این افراد در جریان یک عملیات نظامی کشته شده و سه تن دیگر به اتهام همکاری با شورشیان طالب بازداشت شده اند. نیروهای ائتلاف گفته اند که در جریان این عملیات مقداری سلاح و مهمات نیز به دست این نیروها افتاده است.

تقاضای کمیسیون انتخابات طالبان

کمیسیون انتخابات از گروه طالبان خواسته است که مانع اجرای برنامه ثبت نام رای دهندگان در مناطق نا امن این کشور نشوند.

مسئولان این کمیسیون گفته اند، به این منظور با بزرگان قبایل در ولایات جنوبی کشور وارد گفتگو شده و از آنان قول گرفته اند که در این زمینه همکاری کنند.

داوودعلی نجفی یکی از مسؤولان این کمیسیون گفته است که در حال گفتگوها با بزرگان در ولایت ناآرام آغاز شده است وامید است این کار نتایجی مثبتی داشته باشد.

حقوق پلیس افزایش می یابد

وزارت اموداخله اعلام کرده است که برای جلوگیری از فساد در نهادهای پلیس، حقوق ماموران پلیس را افزایش می دهد.

در حال حاضر یک مامور پلیس، ماهانه ۵ افغانی حقوق می گیرد، اما مسؤولان وزارت امور داخله گفته اند که به زودی حقوق ماهانه پلیس افزایش خواهد یافت.

مقامات این وزارت میزان افزایش در حقوق ماموران پلیس را اعلام نکرده، اما گفته اند معادل حقوق سربازان ارتش به ماموران پلیس حقوق خواهند داد. در حال حاضر یک سرباز ارتش ماهانه از شش هزار تا ۲۰ هزار افغانی حقوق می گیرد.

دستگیری قاچاقبران آثار باستانی در هرات

نیروهای پولیس روز دوشنبه ۲ جدی در ولایت هرات دو تن را به اتهام قاچاق آثار باستانی بازگشت کرده اند، وزارت امور داخله با انتشار بیانیه یی گفته است که این آثارشامل یک مجسمه، یک قبضه شمشیر، ۱۵۰ کیلو سنگ فیروزه، نگین های قیمت بها که ارزش بالا داشته اند از نزد قاچاقچیان بدست آمده است. این افراد از مربوطات ولسوالی غوریان ولایت بازداشت گردیده اند.